

Een nieuw jaar

In onze tijd komt het niet vaak voor, dat mensen de toekomst vol vertrouwen tegemoet zien. In alle toonaarden klinkt de zorg over de toekomst, angst voor de toekomst, doemdenken over wat ons in de toekomst te wachten staat. We kennen zelfs een 'no future-generation': jonge mensen, voor wie de toekomst uitzichtloos is. Waar halen zij, waar halen wij in deze tijd de hoop voor de toekomst vandaan? Is het geen illusie, wanneer we aan het begin van een nieuw jaar elkaar 'een gelukkig nieuwjaar' toewensen?

Inderdaad: in de door mensenhanden gebouwde wereld brokkelt de bestaanszekerheid gestadig af. Het is alsof we geen vaste grond meer onder de voeten hebben, alsof van tijd tot tijd het water ons aan de lippen staat, alsof we alleen nog maar voor de keuze staan: overleven of verdrinken. Je kunt iemand die het water aan de lippen heeft staan toch niet 'een gelukkig nieuwjaar' wensen?

In de fysieke wereld is geluk vaak ver te zoeken. Rijkdom maakt gewoonlijk niet gelukkig; armoede natuurlijk ook niet. Geluk is vèr van de vergankelijke wereld te zoeken - in een onzichtbare wereld, die we de voorzienigheid noemen. Je herkent in dit woord een wereld, die in de geest voorziet wat er gaat gebeuren, nog voordat het aardse werkelijkheid wordt. Maar het woord 'voorzienigheid' heeft nog een andere betekenis: de geestelijke wereld voorziet in onze noden en zorgt voor ons - ook al is dat vaak heel anders dan wij ons voorstellen. Eén ding is zeker over de toekomst die ons te wachten staat: steeds minder zullen we kunnen bouwen op de uiterlijke bestaanszekerheid. Maar wat er ook gebeurt: we kunnen bouwen op het vertrouwen in de altijd aanwezige hulp van de geestelijke wereld. Die hulp ligt niet voor het oprapen; hij wordt je niet in de schoot geworpen. Je moet je ogen en oren open houden voor de mensen die op je weg komen, voor de mogelijkheden die het leven je biedt, voor de gelukkige omstandigheden die zich voordoen. Dat vraagt ononderbroken waakzaamheid. Maar gaandeweg herkennen we daarin, dat we in lot en noodlot nooit alleen zijn. Want de Heer van lot en noodlot, de Heer van de voorzienigheid, gaat met ons mee alle dagen, altijd, tot aan de voleinding der wereld.

Bastiaan Baan